

Forfatter: Gøye, Falk; Gøye, Mogens

Titel: BREV TIL: Bølle, Birgitte FRA: Gøye, Falk; Gøye, Mogens (1569-01-10)

Citation: Gøye, Falk; Gøye, Mogens: "BREV TIL: Bølle, Birgitte FRA: Gøye, Falk; Gøye, Mogens (1569-01-10)", i *Breve til og fra Kristoffer Gøje og Birgitte Bølle*, NIELSEN & LYDICHE, s. 145. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000716703-000-shoot-L0007167030000081.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve til og fra Kristoffer Gøje og Birgitte Bølle

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Strassburg 10. Januar 1569.

Falk og Mogens Gøje til Birgitte Bølle.

De udtaler deres Glæde over, at der er sluttet Fred med Sverige; de har bedt deres Moder om at maatte drage til Frankrig; om Urolighederne i Frankrig; de havde ventet Penge med Lübeckerne, men er blevet skuffede.

Sønlig, kierligh helszenn nu och alletidt gandske ydmigeligenn forsendt med gud. Allerkieriste moder, betacker wii ether saa sønligenn och gierne for alt gott, y os saa rundeligh beuist haffuer, och for denn staare omhøgelighed, y haffuer for wor welferd y denne woris frauereelse, huilckitt wii icke wed eller kand forskille, denn almectigh, gaade gud skall tage thett thill sigh, wii icke kand wdrette, will dogh icke mindre tachnemmelig findis hos ether en hos wor kiødeligh moder, de y haffuer icke ringere ladett ethers wilge imod os forstaa, enn att wii haffde liggett wnder ethers hierte. Allerkieriste maader, eptherde wi haffuer fornummitt bode aff eders gaade breffue, y icke besuerer ether att skriffue os thill, och aff andre woris godeuenners skriffuelse, att y saa troffligh ær paa wor gaffnn och beste, kunde wii icke forladitt, att wi io naagitt y denne hastighed skulde biude ether thill, forsieindis os, att lige som y endnu haffuer thett samme gode hiertelaff mod os, y haffuer alletidt haffuitt, saa skall y och tage denne wor ringe skriffuelse y samme gode mieningh, som y haffuer alletidt giort, och forlade os, huad wii icke y denne kortighed kand wdrette. Saa giffuer wii ether ydmigeligenn att wide, att os lider wel y alle maade, denn gode gud skie loff, hann ochsaa fremdelis s. 146 bode beuare ether och os, att wos maa wederfaris denn løcke, wii epther gudtz och wor egenn behagelighed maa sie hinn andenn igienn, att wii maa enn gang y naagenn maade were ether thill wilge och behagelighed for ethers staare moderligh goduillighed, y os alletidt betied haffuer. Allerkieriste moder, kand y icke troff denn glede, wii nw fick, der wii hørde aff de Lybcker, der war fred giort imellum Dannemarck och Suerrigh¹, icke aleniste for wor federne landtz welferdt skill, mens ochsaa for ethers, wor kiere faders och weners skildt, de bode y er nu aff gudtz naade quitt for denn sorrigh, y haffde, naar hann skulle paa taagitt, och hann sielff fraa denn store fare, der er y saadann spill, och wii ochsaa fra denn omhøgelighed, wii haffde for hans och ethers welferdt, gud wnde, att dett maa were sandenn, och giffue løcke, att thett maa bliffue enn langwarigh, bestandigh fred, att wii wnder rofflighed maa leffue gudfroctigh med hinn andenn thil wor døde dagh. Allerkieriste moder, haffuer wii skriffuitt wor moder thill, hunn wille thilstede, att wii itt anditt aard, om thett bliffuer fred, maa drage ind y Franckerige², paa thett wii ydermere kand forsøge os och lere och thett sprog, indenn wii kommer hiem, fordisaa denne skole icke mōgitt tiener os lengere, och frw Mette Oxis børnn³ och Knud skriffuers⁴ will och drage her fra nu med thett snariste, derfor er thett och icke mōgitt paa wor gaffnn, wi skulle tøffue her lengere, wii s. 147 skall med gudtz hielp saa tage ware paa wor sagh, huor wii kommer, att thett icke skall fortride, entenn huad gode raadt eller teringh y os meddieler. Allerkieriste moder, haffuer wii nu inthett nøitt att skriffue ether thill om paa denne tidt, anditt enn her [er] enn stor krich forhandenn y Francherige, huilckitt wii well trøster, y haffuer hørt, gud maa wide, huad ende denn will tage. Gud hann kri for sinn ære, att sitt hellige naffnn formedeis pauens tyrannie icke skall nederdempis. wii haffde nu wist actitt os thill juell breffue och penge, thi wii trenger storlighenn, med de Libcker, mens thett feilett oss, wii winter dogh snart hielp med denn andenn skolemester, her kommer wd, gud giffue, hann maa bliffue os gaffnlig. Allerkieriste moder, haffuer wii icke anditt att skriffue om paa denne tidt, will haffue ether wnderdanligh ombedindis, y will tage dette thill tacke, will derfor hermed haffue ether denn almectigh gud befalindis med wor kiere fader och wener, huilckenn wii och ether thill ny aardt gaffue med all iegomligh och andeiigh welferdt will haffue ether ønskitt. Helsner wor kiere fader, ethers jomfruer med mange godenatter paa wore wegne. Lader wor skolemester sige eder alle ....¹ Ex Stradztburgh denn 10. januarij anno domini 1569.

Falck Giøde

ethers allerkieriste sønn, med egenn handt.

Maagens Giøde

ethers kiere søn.

Udskrift: Erligh och welbiurdigh frwe frw Birgitte Christoffer Giøes till Gundersloffhaalm, wor allerkieriste moder, gandske sønligenn thilskriffuitt.